

BIOGRAFIE

JAN MENU

Saxofonist Jan Menu (1962) won het prestigieuze Loosdrecht Jazzconcours in 1989 en ontving de Wessel Ilcken Prijs. Hij werd geprezen om zijn melodisch spel, eigen frasering, harmonisch inzicht en zijn sterke muzikale persoonlijkheid, en die aspecten kenmerken nog altijd zijn speelstijl. Aanvankelijk speelde hij in hoofdzaak tenorsaxofoon, maar de laatste jaren heeft Menu zich toegelegd op de baritonsaxofoon. Hij wordt inmiddels beschouwd als een toonaangevende speler op het instrument. Waar een bariton meestal wordt gezien als een log instrument, onderscheidt het spel van Menu zich als opvallend lichtvoetig en melodieus.

Met gitarist Maarten van der Grinten en contrabassist Jan Voogd vormt Jan Menu al 20 jaar het kamerjazztrio DIG d'DIZ. DIG d'DIZ wordt algemeen gezien als een van de meest interessante Nederlandse groepen door het combineren van traditionele en avant-garde jazz met de meest uiteenlopende muzieksoorten in een kamermuziekachtige setting. Het repertoire bestaat grotendeels uit thema's en composities uit de meest uiteenlopende muzieksoorten, waar vervolgens door middel van improvisatie vorm aan wordt gegeven. Nieuwe composities, bestaande stukken, zowel jazz, klassiek als pop, bijvoorbeeld een gedeelte van het vierde deel uit Mahlers Eerste symfonie, of This Strange Effect van 60-er jaren popidool Dave Berry. In de Kleine Zaal van Het Concertgebouw te Amsterdam was het trio ook te horen met het Mondriaan Strijkkwartet, een combinatie die de stijl van DIG d'DIZ onderstreept: hedendaagse kamermuziek met jazzwortels. In 1999 was DIG d'DIZ solist bij het Metropole Orkest o.l.v. Vince Mendoza. In het theater speelde en acteerde DIG d'DIZ in seizoen 2007-2008 in de voorstelling Porgy & Bess van Frank Groothof. DIG d'DIZ nam drie zeer goed ontvangen cd's op, getiteld ONE (1991), DIG d'DIZ meets the Mondriaan String Quartet (1997) en DIG d'DIZ ONE TOO (2009, met dvd van een optreden in het Robeco Jazzcafé 2007).

Met het trio van Greetje Kauffeld speelde Jan Menu in heel Europa en de VS, en nam hij drie cd's op. Hij was 11 jaar lid van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Menu werkte samen met onder anderen Jesse van Ruller, Pierre Courbois, Willem Breuker, Loek Dikker, en Gary Smulyan. In 1994 verving hij collega Ronnie Cuber in de Mingus Big Band, tijdens hun Europese zomertournee. Menu is al meer dan 18 jaar lid van de band van zangeres Laura Fygi, waarmee hij over de hele wereld toerde en een aantal cd's opnam. In 2005 participeerde Jan in Fay Claassens succesvolle project Two Portraits of Chet Baker, als baritonsaxofonist en als producer en arrangeur. De dubbel-cd zowel als de concerten zijn zeer goed ontvangen in binnen- en buitenland, met name de VS en Japan.

Zomer 2009 is zijn eerste solo-cd uitgebracht, getiteld Mulligan Moods, met o.a. Jesse van Ruller. Deze cd werd in november 2010 gevolgd door het album 'Dutch Songbook', dat hij maakte samen met pianist Jasper Soffers.

DIG d'DIZ	ONE	1992
DIG d'DIZ	meets the Mondriaan Kwartet	1997
DIG d'DIZ	ONE TOO	2009
Jan Menu	: Mulligan Moods	2008
Greetje Kauffeld	: On My Way To You	1989
	: European Windows	1992
	: The Real Thing	1994
Jazz Orchestra of the Concertgebouw	: 30 jaar Sesjun (with the Four Freshmen)	2003
	: Tribute to Ray Charles	2005
	: Riffs 'n Rhythms	2007
Jesse van Ruller	: Herbs, Balms and Spices	1998
The Winners	: Tribute to Wessel Ilcken	1990
Laura Fygi	: At Ronnie Scott's	2003
	: Live at North Sea Jazz (DVD)	2003
	: Rendez-Vous	2007
Herman Brood	: Back on the Corner	1999
Fay Claassen	: Two Portraits of Chet Baker	2006
Rembrandt Frerichs	: Selfportait	2007
	: Ordem e Progresso	2009
Pierre Courbois	: Unsquare Roots	2000
Zijlstra	: Samen in Zee	2011
Gerrie van der Klei	: Lovers & Friends	2012

Saxofonist Jan Menu (1962) won het prestigieuze Loosdrecht Jazzconcours in 1989 en ontving de Wessel IJcken Prijs. Hij werd geprezen om zijn melodisch spel, eigen frasering, harmonisch inzicht en zijn sterke muzikale persoonlijkheid, en die aspecten kenmerken nog altijd zijn speelstijl. Aanvankelijk speelde hij in hoofdzaak tenorsaxofoon, maar de laatste jaren heeft Menu zich toegelegd op de baritonsaxofoon. Hij wordt inmiddels beschouwd als een toonaangevende speler op het instrument. Waar een bariton meestal wordt gezien als een log instrument, onderscheidt het spel van Menu zich als opvallend lichtvoetig en melodieus.

Met gitarist Maarten van der Grinten en contrabassist Jan Voogd vormt Jan Menu al 20 jaar het kamerjazztrio DIG d'DIZ. DIG d'DIZ wordt algemeen gezien als een van de meest interessante Nederlandse groepen door het combineren van traditionele en avant-garde jazz met de meest uiteenlopende muzieksoorten in een kamermuziekachtige setting. Het repertoire bestaat grotendeels uit thema's en composities uit de meest uiteenlopende muzieksoorten, waar vervolgens door middel van improvisatie vorm aan wordt gegeven. Nieuwe composities, bestaande stukken, zowel jazz, klassiek als pop, bijvoorbeeld een gedeelte van het vierde deel uit Mahlers Eerste symfonie, of This Strange Effect van 60-er jaren popidool Dave Berry. Mede daardoor was DIG d'DIZ te horen op podia van uiteenlopend karakter: van het Bimhuis tot het Musée d'Art Moderne in Parijs, van het North Sea Jazz Festival tot de Kleine Zaal van Het Concertgebouw te Amsterdam. Op het laatstgenoemde podium was het trio ook te horen met het Mondriaan Strijkkwartet, een combinatie die de stijl van DIG d'DIZ onderstreept: hedendaagse kamermuziek met jazzwortels. In 1999 was DIG d'DIZ solist bij het Metropole Orkest o.l.v. Vince Mendoza. In het theater speelde en acteerde DIG d'DIZ in seizoen 2007-2008 in de voorstelling Porgy & Bess van Frank Groothof. DIG d'DIZ nam drie zeer goed ontvangen cd's op, getiteld ONE (1991), DIG d'DIZ meets the Mondriaan String Quartet (1997) en DIG d'DIZ ONE TOO (2009, met dvd van optreden Robeco Jazzcafé 2007).

Als tenorist en tegenwoordig als baritonsaxofonist in het trio van Greetje Kauffeld speelde hij in heel Europa en de Verenigde Staten. Met dit trio nam Menu drie cd's op.

Hij is al meer dan 18 jaar lid van de band van zangeres Laura Fygi, waarmee hij over de hele wereld toerde en een aantal cd's opnam.

Menu werkte samen, zowel op het podium als op plaat, met onder anderen Jesse van Ruller, Pierre Courbois, Willem Breuker, Loek Dikker, Rein de Graaff, Gary Smulyan, Wim Overgaauw, De Dijk, als solist bij het Metropole Orkest, Rembrandt Frerichs en Lew Tabackin. In 1994 verving hij collega Ronnie Cuber in de Mingus Big Band, tijdens hun Europese zomertournee.

Hij was 11 jaar lang (1996-2007) een vaste kracht en producer/manager van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw, Nederlands meest vooraanstaande big band, en werkte als zodanig samen met zeer veel en uiteenlopende musici, van Elvin Jones tot Jessye Norman.

In 2005 participeerde Menu in Fay Claassens succesvolle project Two Portraits of Chet Baker, als baritonsaxofonist en als producer en arrangeur. De dubbel-cd zowel als de concerten zijn zeer goed ontvangen in binnen- en buitenland, in met name Japan en de Verenigde Staten.

In december 2008 kwam zijn eerste solo-cd uit in Japan, getiteld Mulligan Moods; een eerbetoon aan de muziek van componist/baritonsaxofonist Gerry Mulligan. In juni 2009 kwam Mulligan Moods, met o.a. Jesse van Ruller, uit in Nederland. Deze cd werd in november 2010 gevolgd door het album Dutch Songbook, dat Jan Menu maakte met pianist Jasper Soffers. Geïnspireerd door 'The Great American Songbook' is deze CD het resultaat van hun speurtocht naar Nederlands repertoire dat het in zich heeft om een 'jazzstandard' te worden: een persoonlijk 'Dutch Songbook'.

Als producer werkt hij met vele Nederlandse en buitenlandse musici en produceerde hij verschillende cd's, o.m. voor het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en Laura Fygi (2011). Hij was initiatiefnemer van de terugkeer van de legendarische Nachtconcerten in 2007 in Het Concertgebouw in Amsterdam. Daarnaast is Jan Menu als mede-initiatiefnemer als jurylid verbonden aan de Deloitte Jazz Award.

DIG DIZ MUSIC